Fragmentarium

conuenit. Porro autem quaeque consentaneum est.
id unumquodque conseruat. sicuti ea quae sunt inimica corrumpunt.
Iam uero quae dura sunt ut lapides. adherent tenacissime
partibus suis. et ne facile dissoluantur resistunt. Que uero
liquentia. ut aer atque aqua. facile quidem diuiden-
tibus cedunt. sed cito in ea rursus a quibus sunt abscisa relabuntur.
Ignis uero omnem refugit sectionem. Neque nunc nos de
uoluntariis animae cognoscentis motibus. sed de naturali in-
tentione tractamus. Sicuti est quod acceptas escas sine co-
gitatione transigimus. quod in somno spiritum ducimus nesci-
entes. Nam nec in animalibus quidem manendi amor
ex animae uoluntatibus. uerum ex naturae principiis ue-
nit. Nam sepe mortem cogentibus causis quam
natura reformidat. uoluntas amplectitur. Con-
tra illud quo solo mortalium rerum durat diu-
turnitas gignendi opus. quod natura semper appetit. interdum co-
hercet uoluntas. Adeo hec sui caritas non ex animali
motione. sed ex naturali intentione procedit. Dedit enim
prouidentia creatis a se rebus hanc uel maximam manen-
di causam. ut quoad possunt. naturaliter manere desiderent.
Quare nichil est quod ullo modo queas dubitare. cuncta
que sunt appetere naturaliter constantiam permanendi deui-
tare perniciem. Confiteor inquam. nunc me indubi-
tato cernere. que dudum incerta uidebantur. Quod

autem inquit subsistere ac permanere appetit. id unum esse
desiderat. Hoc enim sublato. ne esse quidem cuiquam
permanebit. Verum est inquam. Omnia igitur inquit unum
desiderant. Consensi. Sed unum id ipsum monstrauimus
esse quod bonum. Ita quidem. Cuncta igitur bonum petunt.
Quod quidem ita describas licet. ipsum bonum esse quod desideretur
ab omnibus. Nichil inquam uerius excogitari potest. Nam
uel ad nichilum cuncta referuntur. et uno ueluti uerti-
ce destituta sine rectore fluitabunt. aut si quid est
ad quod uniuersa festinent. id erit omnium summum bonorum.
Et illa nimium inquit o alumne letor. Ipsam enim
mediae ueritatis notam mente fixisti. Sed in hoc
patuit tibi. quod ignorare paulo ante dicebas.
Quid inquam. Quis esset inquit rerum omnium finis. Is est
enim profecto quod desideratur ab omnibus. Quod quia bonum esse col-
legimus. oportet rerum omnium finem bonum esse fateamur.

Quisquis profunda mente uestigat uerum.
Cupitque nullis ille deuiis falli.
In se reuoluat intimi lucem uisus.
Longosque in orbem cogat inflectens motus.
Animumque doceat quicquid extra molitur.
Suis retrusum possidere thesauris.
Dudum quod atra texit erroris nubes.
Lucebit ipso perspicacius Phebo.

License: public_domain – Leuven, Archief van de Abdij van Park, VIIIB20/75, fol. [1]v-[2]r – Boethius, <i>Consolatio philosophiae</i>
(https://fragmentarium.ms/view/page/F-azbv/6713/56524)